

Apró előrelépés Franciaországban?

Kategória: [2021. július](#)

Írta: Serge Halimi

Vajon a francia politikai élet következő tíz hónapját a sokkoló bűnügyi hírek, a közbiztonság^[1] miatti aggodalom, s az így gerjesztett páni félelem légköre fogja uralni? És azok a drámai felszólítások, amelyekkel az e félelem által megerősödő szélsőjobboldalt akarják „blokkolni”?

Az események ilyenén láncolata azonban nem elkerülhetetlen, hiszen a 2022-es elnökválasztást már nem lehet előre megjósolni. Ugyanis a két feltételezett finalista, *Marine Le Pen* és *Emmanuel Macron* erősen meggyengülve került ki a most lezárult regionális választásokból. Meglepő azonban a kudarc nagyságrendje.

Szokatlanul magas volt a tartózkodók aránya (66,72% az első forduló végén), ami az új, önkényes és érthetetlen területi felosztás látványos következménye. A választók sztrájkja azonban azzal a politikai kampánnyal szembeni undort is kifejezi, amely lecsúszott a szélsőjobboldali demagógia szintjére, egészen odáig, hogy azt sugallta, mintha jelenleg a legfontosabb kérdés *a biztonság, a bűnözés és a bevándorlás* lenne – egyébként három olyan terület, amely nagyrészt kívül esik a régiók hatáskörén.

A Rassemblement National pártjának vitorláit duzzasztó kampányt a média lelkesen táplálta – hogy ennek gyümölcsét majd jövő tavasszal, azaz, a második fordulóban szüretelhesse le, amikor már majd *Le Pen* asszony ellenfelének, *Emmanuel Macron*nak a győzelmét akarja megünnepelni. Minden támogatás ellenére *Marine Le Pen* pártja mégis a szavazatainak több mint a felét veszítette el az előző hasonló választásokhoz képest (2.632.000 szavazat a 2015 decemberi 6.019.000-hoz viszonyítva.) Egy ilyen eredmény nem igazán tanúskodik arról, hogy Franciaországban fellendülőben lenne a fasiszta hullám, ami a szavazókat arra készítené, hogy rémült báránycént meneküljenek az Élysée Palota jó pásztora köré.

Az *Emmanuel Macron* által kitalált manóver – átmeneti? – kudarca annál inkább is figyelemre méltó, mert már több fontos minisztere is kiesett, és mert az őt támogató politikai csoportok eredménye (átlagosan 11%, azaz a regisztrált szavazók 3,66%-a!) a bukás határát súrolja, különösen, ha figyelembe vesszük, hogy a parlamentben többséggel rendelkező pártokról van szó. Egy olyan elnök számára, aki szereti a magányos hatalomgyakorlást – olyannyira, hogy elhalasztja egy újabb egészségügyi kijárási tilalom életbe lépését, csak azért, hogy be lehessen fejezni egy teniszbajnokság elődöntőjét... – keserű az elutasítás.

A tartózkodás magas aránya és a tehetetlenség ereje, amelyet a hatalomban lévők – bárkik is legyenek – támogatottsága tükröz, megakadályozza, hogy bármilyen más tanulságot lehessen levonni egy olyan választásból, amelyet egyébként, országos szinten az egységes állásfoglalás és a valódi összefogás nélküli ügyeskedés jellemzett. Ebből következik, hogy amit komolyan meg kell tenni, még hátravan. De már az az elképzelés, hogy nem vagyunk előre arra ítélve, hogy mindig a rossz és a még rosszabb között kell választanunk, mindenek ellenére apró előrelépésnek tűnik.

Fordította: Morva Judit

[i] A hivatalos statisztikák szerint az elmúlt tíz évben a gyilkosságok száma Franciaországban évente 784 és 866 között ingadozott, azaz naponta kettő és három között. Ez elég ahhoz, hogy a média, ha tényleg nem képes érdekesebb híreket feldolgozni, akkor állandóan ilyen esetekkel etesse a tiszteletre méltót.

- [neoliberalizmus](#)
- [franciaország](#)
- [politikai elemzés](#)
- [fasizmus](#)